

Bydgoszcz, 11.07.2025

Prof. dr hab. inż. Michał Choraś

Wydział Telekomunikacji Informatyki i Elektrotechniki

Politechnika Bydgoska im. J.J. Śniadeckich

Recenzja osiągnięć naukowych oraz istotnej aktywności naukowej

w postępowaniu habilitacyjnym dr. inż. Sabiny Szymoniak

w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja

1. Wprowadzenie

Niniejsza recenzja została wykonana na zlecenie Rady Dyscypliny Naukowej Informatyka Techniczna i Telekomunikacja Politechniki Częstochowskiej (Uchwała nr 19/2024/2025 z dnia 20 marca 2025 r.) oraz na podstawie zawiadomienia o wyznaczeniu na recenzenta w komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podpisanego przez Prodziekana ds. Nauki Wydziału Informatyki i Sztucznej Inteligencji Politechniki Częstochowskiej dr hab. inż. Adama Kulawika, prof. PCz (z dnia 12 maja 2025 r.).

Dokumentację habilitacyjną odebrałem w dniu 26 maja 2025, a niniejszą recenzję przekazałem do wysłania w wyznaczonym w umowie terminie, w dniu 11 lipca 2025.

Recenzja została sformatowana wg zaleceń otrzymanych z Politechniki Częstochowskiej dotyczących zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami dostosowania (stąd m.in. brak justowania).

Przedmiotem recenzji jest dorobek naukowy oraz istotna aktywność naukowa dr. inż. Sabiny Szymoniak, zatrudnionej na stanowisku adiunkta na Wydziale Informatyki i Sztucznej Inteligencji Politechniki Częstochowskiej.

Ocenę wniosku dr inż. Sabiny Szymoniak dokonano zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zgodnie z obecnym porządkiem prawnym dotyczącymi oceny osiągnięć naukowych w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Osiągnięcie będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego zostało zatytułowane: „Metody wzmacniania bezpieczeństwa systemów cyberfizycznych”. Wniosek został złożony w dniu 30 grudnia 2024 roku.

Podstawą opracowania recenzji była dokumentacja obejmująca między innymi:

- kopię dyplomu stwierdzającego posiadania stopnia doktora,
- autoreferat,
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe (cykl publikacji) na nośniku USB,
- oświadczenia autorów dotyczące wkładu w prace współautorskie,
- zaświadczenie o odbyciu stażu naukowego,
- zbiór innych potwierdzeń i zaświadczeń.

Stwierdzam, iż recenzowany dorobek zdecydowanie mieści się w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie Informatyka Techniczna i Telekomunikacja.

2. Sylwetka Habilitantki

Pani dr inż. Sabina Szymoniak uzyskała stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie informatyka w roku 2017 (czerwiec) na podstawie rozprawy „Modelowanie i weryfikacja protokołów zabezpieczających z uwzględnieniem opóźnień w sieci”, której promotorem był Pan dr hab. Mirosław Kurkowski, prof. UKSW. Potwierdzam uzyskanie stopnia doktora na podstawie przedłożonego dyplomu.

Od 2017 roku Pani dr inż. Sabina Szymoniak pracuje na stanowisku adiunkta na Politechnice Częstochowskiej.

W swoich pracach naukowych, po uzyskaniu stopnia doktora, Habilitantka zajmuje się między innymi zagadnieniami związanymi z bezpieczeństwem systemów informatycznych, Internetem rzeczy (IoT), weryfikacją protokołów sieciowych, systemami informatycznymi dla

inteligentnych miast (j. ang. Smart Cities) itp. Dorobek Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora jest w aspektach związanych z weryfikacją protokołów sieciowych kontynuacją prac z rozprawy doktorskiej.

3. Ocena osiągnięcia naukowego (cyklu czternastu publikacji)

Do cyklu publikacyjnego Habilitantka zaliczyła czternaście prac z lat 2021-2024, w tym:

- Dziewięć publikacji w czasopismach (z tzw. listy JCR) posiadających tzw. Impact Factor,
- Pięć publikacji opublikowanych w materiałach konferencyjnych,
- Trzy prace będące przeglądami literatury,
- Pięć publikacji jednoautorskich.

Prace będące częścią cyklu ponumerowane zostały w autoreferacie jako P1-P14.

Wszystkie prace zostały napisane w języku angielskim.

Udział Habilitantki w pracach wieloautorskich jest zauważalny lub istotny (od 20% do 90%), w tym w trzech przypadkach największy spośród Autorów, a w innych przypadkach najprawdopodobniej równy innym Autorom. W przypadku niektórych prac (np. praca 19 w Wykazie w Sekcji 2.1, gdzie Habilitantka wykazuje 33,3%, a praca ma czworo (a nie troje) Autorów), proporcje udziału autorów nie są w pełni jasne.

Zdecydowanie należy pochwalić umiejętność pracy w zespołach, a także umiejętność pracy indywidualnej.

Wybrany cykl obejmuje szeroki zakres tematyczny, który został powiązany wspólnym mianownikiem systemów cyberfizycznych. Takie podejście pozwala uznać cykl za monotematyczny.

Ocena i komentarze dot. cyklu publikacji [P1]-[P14]

W niniejszej podsekcji skomentuję i ocenię prace przedstawione jako główne osiągnięcie naukowe. Niniejsze pracę omówię zgodnie z podziałem na obszary badawcze, które Habilitantka zaproponowała a Autoreferacie.

Propozycja Habilitantki jest przydatna także dlatego, nie jest dla mnie do końca jasny klucz doboru kolejności prac w cyklu.

Na wstępie zaznaczę, że wg Autoreferatu, tylko 11 z 14 prac z cyklu zostało zaliczonych przez Habilitantkę do głównego osiągnięcia naukowego, a trzy prace z cyklu (wszystkie prace przeglądowe stanowiące obszar „A”) zostały wyłączone z osiągnięcia naukowego stanowiąc „podstawy badawcze oparte na analizie przeglądowej” (str. 8 Autoreferatu). Zauważam tu pewną niespójność, ponieważ do wyliczeń sumarycznych uwzględniono wszystkie prace, w tym przeglądowe, podczas gdy do głównego osiągnięcia tylko część z nich. W mojej recenzji zaliczam do osiągnięcia i oceniam wszystkie prace, w tym te z obszaru A.

Obszar badawczy A: Analiza istniejących metod zabezpieczania komunikacji w systemach cyberfizycznych

Do obszaru badawczego A zaliczono trzy prace przeglądowe: [P1], [P4], [P6].

Nietypowe jest uwzględnienie aż trzech prac przeglądowych w cyklu. Tym niemniej takie prace uznaję za ważne i istotne, szczególnie gdy zawierają wartość dodaną poprzez zgromadzenie wiedzy, kontekstów i zawierają wnioski oraz analizę trendów. Dobrze, gdy tego typu prace potrafią zainspirować nowe pytania badawcze i pomagają planować badania.

Habilitantka niewątpliwie opanowała w stopniu bardzo dobrym umiejętność analizy istniejących metod, o czym świadczą opublikowane prace.

Praca [P1] ukazała się w prestiżowym czasopiśmie zajmującym się właśnie przeglądami literatury, czyli ACM Computing Surveys. Prace [P4][P6] ukazały się natomiast w interdyscyplinarnym czasopiśmie Applied Sciences wydawnictwa MDPI.

Prace [P1] oraz [P4] są mocno zbieżne tematycznie, ale stanowią przykład dobrych przeglądów literatury. W pracy przeglądowej [P6] należałoby szerzej uwzględnić zagadnienia „Trustworthy AI”, w tym aspekty takie jak np. fairness czy xAI (explainable AI), jak również odnieść się do nadchodzących regulacji czy pomysłów na regulację Trustworthy AI (np. AI Act, ALTAI, inne). Również prezentacja wybranych zagadnień mogłaby być bardziej precyzyjna (np. Rys 1., gdzie „trustworthy methods in AI” są częścią „trustworthy AI” itp.).

Prace zostały opublikowane w dobrych czasopismach, ale brakuje mi w nich zastosowania uznanych podejść metodologicznych np. takich jak PRISMA czy PICO, oraz podania konkretnych kwerend i sposobów wybrania/odrzućenia omawianych artykułów.

Niestety włączone do cyklu prace przeglądowe są opublikowane niedawno więc ich wpływ na środowisko naukowe i dyscyplinę może nie być jeszcze w pełni widoczny. Praca [P4] wyróżnia się na tle innych prac Habilitantki najwyższą liczbą cytowań. Przy czym na dzień 07.07.2025 są to 24 cytowania (łącznie z autocytowaniami) w bazie SCOPUS¹.

Reasumując, Habilitantka na pewno posiada bardzo duże umiejętności do pisania dobrych prac przeglądowych, ale same w sobie nie stanowią one istotnego osiągnięcia naukowego, i nawet sama Habilitantka wyłączyła obszar A z sekcji 4.3.2, w której omawia swoje osiągnięcia naukowe, w tym obszary badań B oraz C.

Obszar badawczy B: Metody weryfikacji protokołów sensorowych

Do obszaru badawczego B zaliczono dwie prace: [P5],[P7].

Prace [P5] i [P7] są w pewnym sensie rozwinięciem tematyki doktoratu Habilitantki. Obie prace zostały opublikowane w czasopismach wydawnictwa MDPI.

Nie ma wątpliwości, że Habilitantka jest ekspertką w metodologicznej weryfikacji protokołów. W swoich pracach wykorzystuje podejścia wykorzystujące m.in. techniki SAT, SMT czy CMMTree. Prace są dobrze napisane i zawierają potwierdzone wyniki, ale nie zawierają propozycji nowych metod, ani istotnego wkładu w dyscyplinę naukową.

Niniejsze publikacje nie zostały szeroko zauważone w środowisku naukowym, i na dzień 07.07.2025 były łącznie cytowane 6 razy (baza SCOPUS, wyłączając autocytowania).

Warto rozważyć (pod kątem ich weryfikacji, a także ewentualnego wpływu), publikowanie wyników w czasopismach lub konferencjach zgodnych z ich tematem (kryptografia, bezpieczeństwo), a nie w czasopismach interdyscyplinarnych.

¹ Recenzent celowo posługuje się bazą SCOPUS, gdyż typowo zawiera ona wartości pomiędzy bazą Web of Science, a Google Scholar.

Obszar badawczy C: Metody zabezpieczania komunikacji w systemach cyberfizycznych

Do obszaru badawczego C zaliczono aż dziewięć prac: [P2], [P13], [P8], [P11], [P12], [P3], [P10], [P14], [P9], które Habilitantka podzieliła na pewne podobszary:

- C1: propozycja protokołu Amelia, chroniącego przed fałszywymi linkami przedstawiona w pracach [P2],[P13]
- C2: architekturę systemu cyberfizycznego służącego do monitorowania zanieczyszczeń powietrza, wraz z protokołem zabezpieczania komunikacji ([P8], [P11])
- C3: architekturę systemu cyberfizycznego służącego do uzgadniania spotkań wraz z dedykowanym protokołem zabezpieczającym ([P12])
- C4: architekturę bezpiecznego systemu cyberfizycznego służącego do zabezpieczania powiadomień o niebezpiecznych zdarzeniach na terenie miast wraz z dedykowanym protokołem zabezpieczającym przedstawioną w pracach [P3], [P10], [P14]
- C5: architekturę bezpiecznego systemu cyberfizycznego dla rozwiązań IoT w służbie zdrowia z dedykowanym protokołem zabezpieczającym w pracy [P9]

Kilka uwag i komentarzy ogólnych dot. wszystkich dziewięciu prac z obszaru C:

- W większości prac w cyklu Habilitantka nie przedstawiła nowych metod czy rozwiązań wykraczających znacznie poza znany stan wiedzy, prace te nie były dotąd szeroko cytowane, ani nie odnotowano ich szerszego oddziaływania w środowiskach związanych z cyberbezpieczeństwem, zarządzaniem kryzysowym, sieciami sensorycznymi itp.
- Prace zyskałyby na wartości poprzez szersze uwzględnienie aspektów praktycznych, w tym konsultacji z użytkownikami końcowymi oraz przedstawienia możliwości implementacji w rzeczywistych systemach.
- Z punktu widzenia rozwoju dyscypliny ugruntowanie pracy w obecnym stanie wiedzy (np. w kwestii konkretnych protokołów typu IoT, WSN) oraz wykazania jak przedstawione koncepcje odzwierciedlają lub mogą być odzwierciedlone w rozwiązaniach telekomunikacyjnych, byłoby cenne.

- W pracach brakuje szerszego opisu środowisk symulacyjnych, testbedów, wykorzystywanych technologii (konkretne protokoły, konkretne urządzenia), nie mówiąc o wdrożeniu czy walidacji, chociażby w środowisku zbliżonym do rzeczywistego.
- Powyższy komentarz nie jest tylko moją negatywną opinią i oceną, ale znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i wniosku przygotowanych przez Habilitantkę, gdyż np. w Rozdziale III Wykazu nie odnotowano informacji dotyczących współpracy z otoczeniem społecznym czy gospodarczym, w tym nie wykazano żadnego dorobku technologicznego (III.1), ani wdrożonych technologii (III.4) co oceniam negatywnie.

Uwagi i komentarze do podobszaru C1:

- Pracę [P2] uznaję za wartościową, natomiast praca [P13] w znacznym stopniu pokrywa się tematycznie z pracą [P2], co ogranicza jej oryginalność i wartość w cyklu.
- Praca [P2] przedstawia wstępną koncepcję protokołu, którego zadaniem jest zapobieganie fałszywym linkom, w szczególności przy organizacji spotkań wirtualnych.
- W Autoreferacie (oraz innych pracach Habilitantki) brakuje mi odniesienia do wizji przyszłych prac zawartych w [P2], dotyczących wykorzystania podejścia związanego z uczeniem maszynowym/AI (w sekcji Conclusions).
- Praca [P13] nie wnosi wiele w stosunku do pracy [P2] oraz ma mylny tytuł ze słowem „Using”. W artykule nie wykazano użycia protokołu (brakuje informacji o jego wykorzystaniu w konkretnym kontekście), przedstawiono jedynie symulacje.

Uwagi i komentarze do podobszaru C2:

- Praca [P8] zawiera bardzo ogólną propozycję koncepcji systemu cyberfizycznego służącego do monitorowania zanieczyszczeń powietrza, natomiast po raz kolejny druga praca [P11] w pewnym stopniu powiela informacje (a nawet rysunki) z [P8] i może zostać uznana za zbędną.

- Obszar C2 w pracach Habilitantki jest o tyle ciekawy, że można w nim zauważyć przepływ informacji w systemie, od danych (pomiarów z wykorzystaniem konkretnych urządzeń), poprzez komunikację, badania oraz nawet wizualizacje.
- Tym niemniej prace [P8][P11] nie mają znaczącego wpływu na dyscyplinę naukową i aktualnie pomiary zanieczyszczenia powietrza (z wykorzystaniem komunikacji oraz protokołów IoT takich jak LoRa są wdrażane np. w miastach).
- Przedstawiona wstępna koncepcja jest bardzo ogólna.
- Pomimo publikacji w czasopiśmie open access, niniejsze prace były cytowane łącznie tylko 16 razy wg bazy SCOPUS.

Uwagi i komentarze do podobszaru C3:

- Praca [P12] zawiera koncepcję systemu cyberfizycznego służącego do uzgadniania spotkań wraz z dedykowanym protokołem zabezpieczającym.
- W pracy przedstawiono jedynie wstępny pomysł i zabrakło mi bardziej praktycznych badań, koncepcji, dyskusji (np. ograniczeń) i analiz.
- Praca ukazała się w materiałach pokonferencyjnych ETHICOMP i na razie nie uzyskała uznania w środowisku, ani praktycznych wdrożeń.
- Obszar C3 jest bardzo zbliżony do obszaru C1, gdzie także rozważano protokół dla wirtualnych spotkań i dlatego dziwi mnie wyszczególnienie pracy [P12].

Uwagi i komentarze do podobszaru C4:

- Przedstawione w obszarze C4 prace [P3][P10][P14] nie znajdują mojego uznania i zdecydowanie uważam, że nie wnoszą one wkładu w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja.
- Praca [P3] nie zawiera wkładu w dyscyplinę i nie powinna zostać włączona do cyklu. Wybór niektórych publikacji do cyklu wydaje się być motywowany wysoką punktacją, jednak dla oceny wniosku habilitacyjnego ważniejsze jest ich merytoryczne znaczenie i wpływ na rozwój dyscypliny.
- Praca [P10] została opublikowana w dobrym czasopiśmie i zawiera interesujące koncepcje. Niestety w pracy nie wykazano wystarczająco, iż te koncepcje rzeczywiście mają szansę na wdrożenie, oraz że realizują potrzeby użytkowników końcowych (np. centrów zarządzania kryzysowego).

- Rysunek 1 w niniejszej pracy jest bardzo uproszczony, a w artykule nie zamieszczono informacji na temat np. skalowalności systemu, liczby urządzeń, dronów itp.
- W pracy tej nie zawarto wystarczających informacji jak postulowany protokół ma być zaimplementowany np. w dronach czy innych urządzeniach.
- Systemy, do których Habilitantka nawiązuje w pracy są już w użyciu. Sugerowałbym poszukanie informacji na temat systemu polskiej produkcji wykorzystywanego m.in. do działań w trakcie powodzi w roku 2024. Wykorzystywane systemy zapewniają bezpieczną transmisję danych z wielu sensorów, kamer, dronów, więc propozycja Habilitantki nie wnosi wiele do praktyki ani teorii w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.
- Praca [P14] zyskałaby na wartości poprzez bardziej szczegółowe przedstawienie i omówienie schematów. Ponownie nie odniesiono się do praktycznych aspektów implementacji, skalowania, konkretnych wykorzystywanych urządzeń, protokołów telekomunikacyjnych, usług, oraz obecnego stanu wiedzy (np. w zarządzaniu karetkami, dronami, czy urządzeniami przedstawionymi na Rysunku 1.).

Uwagi i komentarze do podobszaru C5:

- Przedstawiona w obszarze C5 praca [P9] nie wnosi istotnego naukowego wkładu w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja.
- Koncepcje i pomysły zbliżone są do poprzednich podobszarów, po raz kolejny pokazując sposób bezpiecznego protokołu w kolejnym zastosowaniu (system ochrony zdrowia).
- Po raz kolejny niewystarczająco odniesiono się do obecnie wykorzystywanych systemów, potrzeb użytkowników, walidacji, pomysłów na implementację protokołu w konkretnych urządzeniach itp.
- Praca nie była dotąd często cytowana.

Reasumując zauważam, że Habilitantka jest bardzo biegła w pisaniu artykułów prezentujących pewne koncepcje naukowe. Dalszy rozwój prac w kierunku istotnych

szczegółów technicznych, pogłębionej analizy, oraz ich osadzenia w aktualnym stanie wiedzy, praktyki oraz konkretnej implementacji, znacząco podniósłby ich wartość.

Ocena i komentarz dot. sumarycznego dorobku Habilitantki

W mojej ocenie, obecny dorobek Habilitantki nie stanowi jeszcze znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej informatyka techniczna i telekomunikacja. Do tej pory, prace Habilitantki nie zostały szeroko zauważone w środowisku naukowym, ani nie zostały wykorzystane w praktyce.

Dane bibliometryczne oraz tzw. indeks Hirscha nie wskazują na znaczący wkład we wskazaną dyscyplinę naukową.

W dniu 07.07.2025 baza SCOPUS indeksuje 35 prac Habilitantki, mniej niż 200 cytowań oraz indeks H=8. Wyłączając autocytowania, jest to 107 cytowań oraz indeks H=5.

Natomiast, ściśle informatyczna baza DBLP indeksuje tylko 23 prace Habilitantki (j7+c16).

Obecnie są to wartości relatywnie niskie na tle osiągnięć osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ocena i komentarz dot. dorobku Habilitantki i rozpoznawalności w środowisku naukowym

Habilitantka nie wykazała wystarczających dowodów i dorobku świadczącego o rozpoznawalności w środowisku naukowym, czyli na przykład dużej liczby wygłoszonych referatów plenarnych, zaproszonych wystąpień, organizacji sesji, numerów specjalnych czasopism itp.

Habilitantka nie wykazała dorobku w zakresie pozyskiwania projektów krajowych ani zagranicznych. Zwraca uwagę brak pozyskanych projektów badawczych (krajowych i międzynarodowych).

Habilitantka nie wykazała dorobku ani osiągnięć w zakresie współpracy z otoczeniem (gospodarczym lub społeczeństwem).

Ponadto, we wniosku Habilitantka wskazała jedno osiągnięcie (będące cyklem czternastu publikacji). W autoreferacie brakuje wyraźnego wskazania dotyczącego osiągnięć, gdyż Habilitantka nie wykazała w klarowny sposób żadnego osiągnięcia naukowego poza cyklem

publikacji. Ponadto, oceniając pozostałe informacje o aktywności Habilitantki (publikacje spoza cyklu, inna aktywność naukowa i projekty, wdrożenia, współpraca z otoczeniem, itp.) stwierdzam, iż w mojej ocenie nie noszą one znamion istotnej aktywności naukowej, ani nie stanowią istotnego wkładu w rozwój wskazanej dyscypliny naukowej.

4. Opinia dotycząca istotnej aktywności naukowej oraz istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej

Na podstawie przedstawionej dokumentacji, nie została wykazana istotna aktywność naukowa prowadzona w więcej niż jednej uczelni, co stanowi wymaganie formalne określone ustawą.

Zgodnie z Załącznikiem 2 (autoreferat), Rozdział 3, Habilitantka pracowała i pracuje wyłącznie na Politechnice Częstochowskiej.

W Autoreferacie nie wykazano istotnej aktywności naukowej dla innego podmiotu niż Politechnika Częstochowska, ani prac z inną afiliacją.

Habilitantka bardzo pobieżnie odniosła się do wymagania o istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej w Rozdziale 5 autoreferatu, gdzie wymieniono zaledwie:

- Staż naukowy: krótki miesięczny pobyt na stażu naukowym (3 miesiące przed złożeniem wniosku habilitacyjnego) na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Muszę zauważyć, iż niniejszy staż zrealizowano pod opieką promotora doktoratu, więc trudno go uznać za nawiązanie nowych kontaktów czy pozyskanie wiedzy o nowych innych sposobach prowadzenia badań naukowych itp. Ponadto, efektem stażu jest jedynie praca przeglądowa, a nie badania naukowe. W mojej ocenie staż nie przyniósł efektów w postaci nowych projektów badawczych, pozyskiwania nowej wiedzy, czy nawiązania nowych kontaktów naukowych. Z dostępnych dokumentów wynika, że efektem stażu była jedynie publikacja przeglądowa przygotowana wspólnie z promotorem doktoratu kandydatki.

- Wspólne prace z prof. Shalini Kesar (wymieniono 4 publikacje), które także nie mają znamion wymaganej przez ustawodawcę istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej, a są jedynie współpracą z naukowcami z innych ośrodków.
- Organizację sesji czy konferencji, które także nie są istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej.

Ponadto, wymieniona współpraca oraz wspomniane publikacje z autorami spoza PCz nie mają znamion istotnej aktywności naukowej (istotnego osiągnięcia) w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja, gdyż brakuje w nich głębokich analiz, udowodnienia szerokiej współpracy badawczej, znaczącego wkładu merytorycznego, który realnie wpływałby na rozwój dyscypliny naukowej.

Podsumowując, Habilitantka nie spełniła ustawowego wymogu dotyczącego istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej.

5. Wniosek końcowy

Biorąc powyższe pod uwagę, uważam wniosek dr inż. Sabiny Szymoniak za przedwczesny, gdyż Habilitantka nie spełnia co najmniej jednego z wymagań ustawowo stawianych kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego (przez ustawodawcę).

W szczególności, przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe, w formie cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b Ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”, nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ponadto, zgodnie z art. 219 Ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” Habilitantka nie wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej.

Reasumując, wniosek o nadanie dr inż. Sabinie Szymoniak stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja opiniuję negatywnie.

Prof. dr hab. inż. Michał Choraś